

αίσσονται 32 δ ύ ω δέει ἄρθρον (?) 96 ἡ δὲ χθὼν . . . τὸ δ ύ ο τῶν ὀκτὼ μερέων λάχε Νήστιδος αἰγλης 134.2 οὐ μὲν ἀπαὶ νώ- τοιο δ ύ ο κλάδοι αἰσσονται Φιλόλαος 5 ὅ γα μὲν ἀριθμὸς ἔχει δ ύ ο μὲν ἴδια εἶδη, περισσὸν καὶ ἄρτιον, τρίτον δὲ 6.22 οὕτως ἁρ- μονία πέντε ἐπὶ γδοα καὶ δ ύ ο διέσεις Διογένης 6.1 αἱ δὲ φλέβες ἐν τῷ ἀνθρώπῳ . . . εἰσὶ δ ύ ο μέγισται Δημόκριτος 11.1 γνώ- μης δὲ δ ύ ο εἰσὶν ἰδέαι, ἡ μὲν γνησίη, ἡ δὲ σκοτίη Ἀρχύτας 1.9 περὶ γὰρ ἀδελφεὰ τὰ τῷ ὄντος πρώτιστα δ ύ ο εἶδεα τὰν ἀναστροφὰν ἔχει.

δυοχοῦν. Σκεπάζω μὲ πῶμα, cover with a lid, Δημόκριτος 136 δ υ ο χ ο ῖ: πωματίζει παρὰ Δημοκρίτῳ (Ἡσύχιος).

δυσάνολβος (συνών. δυσδαίμων, δειλαιο, δειλός, ἀντίθ. ὀλβιος, μάκαρ). Δυστυχισμένος/τρισάθλιος, miserable, Ἐμπεδοκλῆς 124 ὦ δειλὸν θνητῶν γένος, ὦ δ υ σ ά ν ο λ β ο ν. Πρβλ. δυστυχής, εὐτυχής, εὐδαιμονία.

δυσδαίμων (συνών. δυσάνολβος). Κακότυχος/δύσμοιρος, un- lucky/illfated, Ἐμπεδοκλῆς 9.4 τὸ δ' αὖ δ υ σ δ α ί μ ο ν α πότ- μον. Πρβλ. δυστυχής, εὐτυχής.

δύσζηλος. Φορτικός, wearisome, Ἐμπεδοκλῆς 114.3 δ ύ σ- ζ η λ ο ς ἐπὶ φρένα πίστιος ὁρμή.

δυσηχής 1. Κακόηχος/ὀξύθυρος, ill-sounding, Ἐμπεδοκλῆς 100.19 ἀμφὶ πύλας ἡθμοῖο δ υ σ η χ έ ο ς **2.** Κακόηχος/τρομε- ρός, ill-sounding/frightfull, Ἐμπεδοκλῆς 136 οὐ παύσεσθε φό- νοιο δ υ σ η χ έ ο ς.

δυσθυμεῖσθαι (ἀντίθ. εὐθυμεῖσθαι). Δυσθυμῶ, be despondent, Δημόκριτος 286 εὐτυχής ὁ ἐπὶ μετρίοισι χρήμασιν εὐθυμεόμενος, δυστυχής δὲ ὁ ἐπὶ πολλοῖσι δ υ σ θ υ μ ε ό μ ε ν ο ς. Πρβλ. δυσ- τυχεῖν, δυστυχής.

δύσις (ἀντίθ. ἐπιτολή). Δύση, sinking/setting, Ἀρχύτας 1.6 ἐπιτολᾶν καὶ δ υ σ ί ω ν. Πρβλ. δύειν.

δυσμενής (συνών. ἐχθρός, ἀντίθ. φίλος). Ἐχθρὸς/ἀντίπαλος,

enemy/opponent, Δημόκριτος 237 φιλονικίη πᾶσα ἀνόητος· τὸ γὰρ κατὰ τοῦ δ υ σ μ ε ν έ ο ς βλαβερόν θεωρεῖσα τὸ ἴδιον συμφέρον οὐ βλέπει.

δυσμενίη (συνών. ἔχθη, ἔχθος, ἀντίθ. εὖνοια, φιλίη, φιλοφροσύνη). Ἐχθρότητα, hostility, Δημόκριτος 191.24 καὶ οὐκ ὀλίγας κῆρας ἐν τῷ βίῳ διώσεται, φθόνον καὶ ζῆλον καὶ δ υ σ μ ε ν ί η ν. Πρβλ. φθόνος, ζῆλος.

δύσκλητος. Δυσβάστακτος, unbearable, Ἐμπεδοκλῆς 116 στύγει δ ύ σ τ λ η τ ο ν Ἀνάγκην.

δύστροπος. Δύστροπος, ill-mannered/perverse, Δημόκριτος 100 ὅτω μὴ διαμένουσιν ἐπὶ πολλὸν οἱ πειραθέντες φίλοι, δ ύ σ τ ρ ο π ο ς. Πρβλ. τρόπος, εὐτροπία, πολύτροπος.

δυστυχεῖν (συνών. ἀτυχεῖν, ἀντίθ. εὐτυχεῖν, εὐδαιμονεῖν). Δυστυχῶ, be unfortunate, Δημόκριτος 54 οἱ ἀξύνετοι δ υ σ τ υ χ έ ο ν τ ε ς σωφρονέουσι.

δυστυχής (συνών. δυσάνολβος, δυσδαίμων, δειλός, δείλαιος, ἀντίθ. εὐτυχής, μάκαρ). Δυστυχής, unfortunate, Δημόκριτος 286 δ υ σ τ υ χ ή ς δὲ ὁ ἐπὶ πολλοῖσι δυσθυμεόμενος. Πρβλ. δυσθυμεῖσθαι.

δυστυχία (ἀντίθ. εὐδαιμονία, εὐτυχία). Δυστυχία, misfortune, Δημόκριτος 106 ἐν εὐτυχίῃ φίλον εὖρεῖν εὖπορον, ἐν δὲ δ υ σ τ υ χ ί η πάντων ἀπορώτατον.

δύσφωνος (ἀντίθ. εὐφωνος). Κακόφωνος, cacophonous, Δημόκριτος 18 b (τίτλ.) Περί εὐφώνων καὶ δ υ σ φ ώ ν ω ν γραμμάτων.

δῶμα (τύπ. δῶ). Οἰκία/αἴθουσα, house/hall, Ξενοφάνης 1.12 μολπή δ' ἀμφὶς ἔχει δ ῶ μ α τ α καὶ θαλίη 17 ἐστᾶσιν δ' ἐλάτης <βάκχοι> πυκινὸν περὶ δ ῶ μ α Παρμενίδης 1.9 Ἑλιάδες κοῦραι, προλιποῦσαι δ ῶ μ α τ α Νυκτὸς 1.25 ὃ κοῦρ' . . . ἰκάνων ἡμέτερον δ ῶ. Πρβλ. δόμοι.